

Dr David L. Mathewson, Teologia Nowego Testamentu,

Sesja 11, Nowe Przymierze

© 2024 Dave Mathewson i Ted Hildebrandt

To jest dr Dave Mathewson w swoim cyklu wykładów na temat teologii Nowego Testamentu. To jest sesja 11 na temat przymierza, szczególnie Nowego Przymierza.

Tak więc, patrzyliśmy na nowe przymierze jako na swego rodzaju nadrzędne przymierze, które przynosi spełnienie wszystkich innych, przymierza Abrahama, Noego, Mojżesza i Dawida.

Wszystkie one znajdują swoje wypełnienie w jakiś sposób w nowym przymierzu jako swego rodzaju nadrzędnym. Zaczęliśmy przyglądać się nowemu przymierzu pod kątem tego, jak Ewangelie przedstawiają jego wypełnienie w posłudze Jezusa, w jego słowach podczas Wieczery Pańskiej, gdzie Jezus jest czczony w Paschę i pokazuje, że jego nadchodząca śmierć, jego krew, ratyfikuje i inauguruje nowe przymierze. Przyjrzelśmy się kilku innym tekstom w Ewangeliach, które pokazują, bez użycia słowa przymierze, że Jezus przyszedł, aby zainauguować przymierze, aby rozdać błogosławieństwa nowego przymierza swojemu ludowi.

Więc, z nowym przymierzem i ludźmi, tymi dwoma tematami, przyjrzymy się ludziom Boga, ale te dwa tematy w znacznym stopniu się pokrywają. Teraz chcę przyrzeć się tematowi nowego przymierza w reszcie Nowego Testamentu. I tylko jako przypomnienie, powiemy to kilka razy, ale tylko jako przypomnienie, wypełnienie nowego przymierza i jego błogosławieństw następuje zgodnie ze schematem zainauguowanej eschatologii.

To znaczy, że już uczestniczymy i cieszymy się wypełnieniem i błogosławieństwami przymierza pod nowym przymierzem. Tak więc, nie są to po prostu błogosławieństwa, które w pewien sposób się rozlewają, ale przymierze naprawdę nie jest ustanowione ani nic takiego. Ale uczestniczymy w tych błogosławieństwach już, ponieważ nowe przymierze zostało już ustanowione i zainauguowane przez śmierć Jezusa Chrystusa, ale te przewidują ostateczne wypełnienie nowego przymierza.

Więc przyjrzymy się obu. Przyjrzymy się kilku tekstom, które znajdują się w reszcie Nowego Testamentu, szczególnie w literaturze Pawła, ale w kilku innych miejscach, które patrzą na nowe przymierze już zainauguowane, zgodnie z tym, co znajdujemy w ewangeliach. Następnie przyjrzymy się tylko kilku tekstom, jednemu w szczególności, które demonstrują ostateczne wypełnienie obietnic nowego przymierza.

Tak więc, to się dzieje zgodnie z tym już, ale jeszcze nie, schematem, który widzieliśmy u innych, innych tematów w Nowym Testamencie i innych biblijno-teologicznych tematów. A potem inną rzeczą, o której należy pamiętać, jest to, że wiele tekstów, do których się odniesiemy, to te, które już omówiliśmy. Tak więc, jak powiedzieliśmy, większość tych tematów jest integralnie powiązana ze sobą i spleciona.

Więc często trudno je rozdzielić, odnosząc się do jednego tematu, odnosisz się do innego. Więc niektóre z tych tekstów, które odnosiły się do przywrócenia i nowego stworzenia, lub które zobaczymy, będziemy odnosić się do ludu Bożego teraz, lub nawet starego przymierza lub przymierza Dawidowego teraz znajdziemy w kontekście nowego przymierza. A potem powtórzmy niektóre z tych tekstów ponownie; zobaczymy je jako ważne teksty odnoszące się do tematu ludu Bożego, ale nowego przymierza w pozostałej części Nowego Testamentu.

Chcę zacząć od tekstu, który zawiera wyraźne odniesienia do nowych przymierzy i tekstów nowego przymierza ze Starego Testamentu oraz sposób ich rozwoju. Następnie przyjrzymy się kilku ukrytym tekstom. Mam na myśli teksty, które niekoniecznie używają słowa przymierze lub wyraźnie odnoszą się do przymierza lub odnoszą się do fragmentów ze Starego Testamentu, które odnoszą się do nowego przymierza.

Niemniej jednak wydają się one ucieleśniać elementy nowego przymierza. Wydaje się, że przekazują błogosławieństwa lub zajmują się błogosławieństwami nowego przymierza, takimi jak odpuszczenie grzechów i tym podobne, co sugeruje, że autor przyjmuje nowe przymierze lub że te błogosławieństwa, które opisuje autor, są tymi, które są związane z ustanowieniem i inauguracją nowego przymierza. Tak więc chcę zacząć od wyraźnego tekstu, a mianowicie od trzeciego rozdziału Drugiego Listu do Koryntian i trzeciego rozdziału Drugiego Listu do Koryntian.

Zacznę czytać od wersetu pierwszego i tylko kilku wersetów. Nie przeczytam w żadnym wypadku całego rozdziału, ale pierwsze kilka wersetów, które Paweł wyraźnie wykorzystuje, ponieważ zobaczycie język, który pochodzi wprost z tekstów Nowego Przymierza, szczególnie z Księgi Jeremiasza rozdział 31, a także z Księgi Ezechiela rozdział 36 i 37. Więc zaczynając od rozdziału trzeciego i wersetu pierwszego 2 Koryntian, Paweł mówi, czy zaczynamy ponownie polecać samych siebie? Czy też potrzebujemy listów polecających niektórych ludzi do was lub od was? Wy sami jesteście naszym listem napisanym w naszych, w naszych sercach, znanym i czytany przez wszystkich.

Wiecie, że jesteście listem od Chrystusa. Ich owocem jest służba napisana nie atramentem, ale duchem Boga żywego, nie na kamiennych tablicach, ale na ludzkich tablicach serc, taką ufność mamy przez Chrystusa przed Bogiem, nie że jesteśmy

zdolni sami w sobie, aby twierdzić coś dla siebie, ale nasza kompetencja pochodzi od Boga. On uczynił tak kompetentnymi, jak służby nowego przymierza.

Tak więc, jest wyraźne odniesienie do nowego przymierza, nie litery, ale ducha, bo litera zabija, ale duch daje życie. Teraz, jeśli służba, która przyniosła śmierć, która została wryta w literach i kamieniu, przyszła z chwałą, tak że Izraelici nie mogli patrzeć stale na twarz Mojżesza z powodu jej chwały, przemijająca myśl, czyż służba ducha lub nowego przymierza nie będzie jeszcze bardziej chwalebna. Jeśli służba, która przyniosła potępienie, była chwalebna, o ileż bardziej chwalebna jest służba, która przynosi sprawiedliwość? Służba przynosząca sprawiedliwość, będąc nowym przymierzem dla tego, co było chwalebne, nie ma teraz żadnej chwały w porównaniu z przewyższającą chwałą.

A jeśli to było przemijające, jeśli to, co przemijające, przyszło z chwałą, o ileż większa jest chwała tego, co trwa, dlatego, skoro mamy taką nadzieję, jesteśmy bardzo odważni. Nie jesteśmy jak Mojżesz, który położył zasłonę na swojej twarzy, aby uniemożliwić Izraelitom zobaczenie końca tego, co przemijało. Ale ich umysły stały się lalkami, ponieważ do dnia dzisiejszego ta sama zasłona pozostaje, gdy czytane jest stare przymierze.

Nie zostało usunięte, ponieważ zostało usunięte tylko w Chrystusie. Nawet do dziś, gdy czytany jest Mojżesz, zasłona zakrywa ich serca. Pozwólcie mi przejść do wersetów 17 i 18.

Teraz Pan jest duchem, a gdzie jest duch Pana, tam jest wolność. A my wszyscy, którzy z odsłoniętymi twarzami kontemplujemy chwałę Pana, jesteśmy przemieniani na Jego obraz z coraz większą chwałą, która pochodzi od Pana, który jest duchem. Teraz, w tej sekcji, właśnie przeczytałem, jest wiele, co moglibyśmy powiedzieć.

I raz jeszcze, nie mamy czasu w tekstach takich jak ten i innych tekstach, które przeanalizowaliśmy, aby wchodzić w szczegółową egzegezę i odpowiadać na wszystkie pytania, które możesz mieć na temat tego fragmentu. Ale chcę po prostu przedstawić kilka komentarzy związanych z nowym przymierzem w tym tekście. Przede wszystkim, ciężar tego tekstu polega na wykazaniu, że Paweł jest sługą nowego przymierza w analogii do Mojżesza, który jest sługą starego przymierza.

Tak więc Paweł porównuje się do Mojżesza, porównuje i kontrastuje; Mojżesz dał prawo, ale teraz Paweł pośredniczy w duchu nowego przymierza dla ludzi poprzez swoją posługę. Tak więc zauważ, zauważ porównanie i kontrast tam i z powrotem, prawo między tym, co prawo uczyniło, a tym, co prawo osiągnęło pod posługą Mojżesza. A teraz przewyższająca wielkość i chwała nowego przymierza.

Więc Paweł mówi, tak, była chwała związana ze starym przymierzem, ale o ileż większa jest chwała związana z nowym przymierzem, że teraz Paweł widzi siebie jako

pośrednika. Więc Paweł tworzy kontrast porównawczy między sobą a Mojżeszem, ponieważ Mojżesz był sługą starego przymierza. Teraz Paweł widzi siebie jako sługę i pośrednika nowego przymierza, co jest szczególnie sygnalizowane przez obecność Ducha Świętego.

Tak więc już odniesienie do ducha świętego przypomina teksty nowego przymierza, takie jak Księga Joela rozdział 2 i Księga Ezechiela rozdział 36 z wylaniem ducha świętego. I wrócimy do tego jeszcze raz, ale, ale, ale raz jeszcze, jest to dowód, że kiedy mówimy o duchu świętym i widzimy odniesienia do ducha świętego, nie tylko tutaj w 2 Koryntian 3, ale gdzie indziej w listach Pawła w Nowym Testamencie, to jest to zakorzenione ostatecznie w Starym Testamencie. To nie jest chrześcijańska rzecz.

To nie jest wymysł Pawła. To nie jest coś, co nagle autorzy Nowego Testamentu postanowili podkreślić. Ale obecność ducha świętego to nic innego, jak wypełnienie obietnic nowego przymierza Boga w Starym Testamencie.

Zatem Paweł postrzega siebie jako sługę nowego przymierza w analogii do Mojżesza jako sługi starego przymierza. Co ciekawe, posługę Pawła można nawet postrzegać w kategoriach posługi Jeremiasza. Jak powiedzieliśmy, wiele z tego, co Paweł mówi w rozdziale trzecim, czerpie z języka z Księgi Jeremiasza, szczególnie z rozdziału 31, fragmentu o nowym przymierzu, ale także z innych miejsc, zauważ, że później w 2 Liście do Koryntian, rozdziale 10 i wersecie ósmym, Paweł opisuje swoją posługę w ten sposób.

Więc nawet jeśli chwalę się nieco swobodnie autorytetem, Pan dał nam apostołów, aby nas budować, a nie niszczyć. Nie będę się tego wstydził. A język budowania i burzenia faktycznie pochodzi wprost z Księgi Jeremiasza na samym początku pierwszego rozdziału Księgi Jeremiasza.

Prorok opisuje swoje powołanie i swoją posługę w wersecie dziewiątym i dziesiątym: *Wtedy Pan wyciągnął rękę i dotknął moich ust i powiedział mi: Włożyłem moje słowa w twoje usta. Spójrz dzisiaj, a ja wskazuję ci narody i królestwa, abyś wyrwał i zburzył, zniszczył i obalił, zbudował i zasadził. Ale teraz Paweł i wiele z tego wynikało z tego, że przesłanie Jeremiasza miało być przesłaniem sądu nad Izraelem i narodami, ale także obietnicą rychłej odbudowy w nowym przymierzu.*

Teraz, w pewnym sensie, dla kontrastu, Paweł mówi nam w rozdziale 10 Drugiego Listu do Koryntian, że nie widzi swojej posługi jako jednej z niszczenia, ale przede wszystkim budowania. Rozumiem to jako pośredniczenie w nowym przymierzu, Duchu Świętym, dla ludzi poprzez swoją posługę. Więc teraz Paweł buduje, a nie burzy, ponieważ nowe przymierze zostało zainaugurowane i ponieważ jego posługa jest pośredniczeniem w nowym przymierzu, Duchu Świętym, dla ludzi.

Zauważ w tym tekście, ponownie, kontrast między starym przymierzem, które skupiało się na prawie pisanym. Więc ten język pisany na kamieniu i wyryty literami na kamieniu werset siódmy, nawet pisany atramentem, ten, ten język, z, z, z, pisany na tablicach, to odnosi się do starego przymierza. Nowe przymierze jest demonstrowane przez fakt, że Bóg teraz działa w ludzkich sercach poprzez moc Ducha Świętego.

Paweł mógłby nawet powiedzieć, że prawo zabija, ale ostatecznie duch daje życie nowemu przymierzemu, Duchowi Świętemu. Ponownie, zobaczymy za chwilę, że język ten odnosi się wprost do tekstu nowego przymierza, takiego jak Jeremiasz rozdział 31 i Ezechiel rozdział 36 lub 37. Tak więc, kiedy Paweł opisuje w rozdziale drugim, rozdziale trzecim wersetu, wersecie trzecim drugiego Listu do Koryntian, mówi, pokazujecie, że jesteście listem od Chrystusa i wynikiem naszej postugi napisanej nie atramentem, ale duchem żywego Boga, nie na tablicach kamiennych, jak prawo Mojżesza, ale na tablicach ludzkich serc, co wyraźnie wyraża się nawiązywać do Ezechiela rozdział 36.

A także, szczególnie w rozdziale 31 Księgi Jeremiasza i wersetach od 31 do 34, gdzie jest to przymierze, które zawarę z ludem Izraela. Włożę moje prawo w ich serca i wypiszę je na ich sercach. Tak więc Paweł wyraźnie nawiązuje do rozdziału 31 Księgi Jeremiasza i tekstu nowego przymierza.

Nowe przymierze wyraźnie w tej sekcji zależy od mocy i obecności dającego życie Ducha Świętego. Tak więc w centrum postugi Pawła w nowym przymierzem, jak w centrum nowego przymierza, jak opisuje to Paweł, znajduje się dający życie duch Boga. Tak więc ponownie mówi w wersetach szóstych, werset szósty, że nowe przymierze, które głosi Paweł, nie jest z litery, ale z ducha, ponieważ litera zabija, duch daje życie.

I to samo znajdujemy w wersecie siódmym. Teraz, jeśli służba, która przyniosła śmierć, która została wyryta literami na kamieniu, przyszła z chwałą, tak że nie mogli na nią patrzeć. werset ósmy, czyż służba ducha nie będzie jeszcze bardziej chwalebna?

A potem werset 18. A my wszyscy, którzy jesteśmy z odsłoniętymi twarzami, kontemplujemy chwałę Pana, jesteśmy przemieniani w Jego, w Jego obraz, z coraz większą chwałą, która pochodzi od Pana, który jest duchem. Tak więc Duch Święty odgrywa kluczową rolę.

Duch dający życie odgrywa kluczową rolę w rozumieniu nowego przymierza przez Pawła. Ponadto w tej sekcji Paweł jest również przekonany, że dowodem inauguracji nowego przymierza są przemienione życia, które z niej wynikają. Przemienione życie w przemienionych życiach ludu Bożego jest dowodem, że era nowego przymierza została zainaugurowana i wypełniona przez Ezechiela i Jeremiasza.

Tak więc na przykład w rozdziale 36 Księgi Ezechiela i wersetach od 25 do 27, raz jeszcze, wiem, że już czytaliśmy te teksty, ale w związku z innymi rzeczami. Ale teraz widzimy, że Paweł wyraźnie nawiązuje, myślę, do kilku z nich w rozdziale 36 Księgi Ezechiela i 25 i 26, pokropię was czystą wodą i będziecie czysti. Oczyszczę was z waszych nieczystości i ze wszystkich waszych bożków.

Dam wam nowe serce i włożę w was mojego ducha. Usunę z was wasze serce kamienne i dam wam serce z ciała. I znowu, zauważcie ten język serca, serce z ciała w kontraście do serca kamiennego w świetle kontrastu kamienia i ducha w 2 Koryntian 3 w świetle tej uwagi, znowu, co Paweł mówi w wersecie 18 2 Koryntian 3, my wszyscy, którzy z odsoniętymi twarzami kontemplujemy chwałę Pana, jesteśmy przemieniani na Jego obraz z ciągle wzrastającą chwałą, która pochodzi od Pana, który jest duchem.

I przynajmniej koncepcyjnie, ponownie, znajdujemy tutaj Pawła łączącego transformację z otrzymaniem ducha, co jest tym samym powiązaniem, które znajdujemy w rozdziale 36 Księgi Ezechiela o oczyszczeniu, które nastąpi, ponieważ Bóg umieści swojego ducha w swoim ludzie. I podobnie, w rozdziale trzecim i wersecie szóstym Drugiego Listu do Koryntian, uczynił nas kompetentnymi jako sług nowego przymierza, nie litery, ale ducha, ponieważ litera zabija, ale duch daje życie. Ponownie, wyraźna aluzja do Jeremiasza 31 i 31 i 34, i Boga wylewającego swojego ducha na ludzi lub dającego im nowe serce i zapisującego prawo w ich sercu.

Więc są w stanie przestrzegać i zachowywać przykazania Boże i oczyścić ich z bałwochwalstwa i grzeszności. Kluczową cechą tej sekcji, lub powinienem powiedzieć inną kluczową cechą, nie tą kluczową, ale inną kluczową cechą, jest to, że po raz kolejny intrygujące jest to, że znajdujemy tekst, który pierwotnie w swoim kontekście w Ezechielu 36 i Jeremiaszu 31, tekst, który został wypełniony lub miał zostać wypełniony w narodowym Izraelu. Ponownie, zarówno Ezechiel 36, jak i Jeremiasz 31 są w kontekście przywrócenia ludu Bożego, Izraela.

Ale teraz znajdujemy te obietnice i teksty nowego przymierza spełnione, nie w narodowym Izraelu, ale rozszerzone, aby objąć wszystkich ludzi, Żydów i pogan, w lekkim wypełnieniu w Chrystusie. Tak więc Paweł wyraźnie zwraca się w 2 Liście do Koryntian do chrześcijanina poganina w mieście Korynt. I teraz są oni uczestnikami obietnic nowego przymierza Boga, które, ponownie, w Starym Testamencie, były pierwotnie stosowane do Izraela, ale teraz rozszerzają się i obejmują pogan.

Porozmawiamy o tym więcej, gdy dojdziemy do tematu, ludu Bożego, dlaczego i jak Paweł i inni autorzy Nowego Testamentu to robią. Ale jednym z kluczy, jak już widzieliśmy, jest pewnego rodzaju przewidywanie tego, co rozwinię się pełniej pod ludem Bożym. Jednym z kluczy jest to, że autorzy Nowego Testamentu widzą te obietnice spełnione przede wszystkim w Jezusie Chrystusie. Wracając do naszej

dyskusji o ewangeliach, zobaczymy to również w Księdze Hebrajczyków: obietnice nowego przymierza spełniają się przede wszystkim w Jezusie Chrystusie; jego śmierć i zmartwychwstanie ratyfikują, inaugurują i ustanawiają nowe przymierze.

Jego lud również uczestniczył w nowym przymierzu. A nowe przymierze wypełnia się w nich i dla nich na mocy ich przynależności do Jezusa Chrystusa. Tak więc znajdujemy w rozdziale trzecim 1 Koryntian lub 2 Koryntian, że te teksty nowego przymierza z Ezechiela i Jeremiasza znajdują teraz wypełnienie, nie w narodowym Izraelu, nie etnicznie w ludzie izraelskim, ale teraz rozszerzają się, aby objąć wszystkich ludzi dzięki wypełnieniu w osobie Jezusa Chrystusa.

Ostatnią cechą nowego przymierza w 2 Liście do Koryntian 3 jest fakt, że jeśli przejdziemy do sekcji, którą już omówiliśmy w związku z kilkoma rzeczami, a omówimy ją ponownie, jeśli przejdziemy do 2 Listu do Koryntian rozdział szósty, zobaczymy, że dyskusja Pawła na temat nowego przymierza osiąga punkt kulminacyjny w formule przymierza z Bogiem mieszkającym pośród. Tak więc w 2 Liście do Koryntian rozdział szósty i werset 16, gdzie Paweł mówi, jaka jest zgoda między świątynią Boga a bożkami, bo jesteśmy świątynią Boga żywego? Jak powiedział Bóg, będę mieszkał z nimi i będę się przechadzał pośród nich, i będę ich Bogiem, a oni będą moim ludem.

Teraz przyjrzelśmy się temu tekstowi w związku z tematem świątyni, który jest ściśle związany z tematem przymierza. Ale tutaj dyskusja Pawła na temat nowego przymierza osiąga punkt kulminacyjny w odniesieniu do Boga, formuły przymierza, w której Bóg mieszka ze swoim ludem. Ponownie, ten tekst jest prawdopodobnie połączeniem zarówno Księgi Kapłańskiej 26, jak i Ezechiela 37 oraz wersetów 26 i 27, która jest formułą przymierza pośród dyskusji Ezechiela na temat inauguracji nowego przymierza, do której Paweł już nawiązuje i do której odnosi się w rozdziale trzecim.

Teraz ponownie sięga do Ezechiela 37 i nawiązuje do niego lub faktycznie cytuje go jako część swojego zrozumienia nowego przymierza. Częścią nowego przymierza jest to, że Bóg teraz również zamieszkuje i mieszka ze swoim ludem. Ale widzieliśmy w temacie świątyni, nie w kategoriach fizycznej struktury świątyni, ale sami ludzie są teraz świątynią Boga i miejscem zamieszkania Boga.

A tak przy okazji, później właśnie przeczytałem werset 16 z 2 Koryntian 6. Jeśli przesuniesz się o dwa wersety w dół w wersecie 18, Paweł cytuje z 2 Samuela 7 werset 14, Będę wam ojcem, a wy będziecie moimi synami i córkami, mówi Pan Bóg Wszechmogący. W rzeczywistości łączy 2 Samuela 7 z tekstem z Izajasza, ale to intrygujące. Już powiedzieliśmy, co jest w tym wyjątkowego, to to, że Paweł stosuje formułę przymierza Dawidowego nie do Jezusa w tym momencie, ale do swojego ludu, do swoich naśladowców.

Innymi słowy, intrygująco, to, co sugeruje Paweł, to przywrócenie ludu Bożego pod nowym przymierzem. Spełnienie nowego przymierza i ustanowienie nowego przymierza z jego ludem Bożym odbywa się teraz pod panowaniem syna Dawida, Jezusa Chrystusa. Innymi słowy, nowe przymierze, sposób, w jaki przymierze zostanie ostatecznie wypełnione, znajduje się również w kontekście ustanowienia nowego przymierza.

Przypomnę, że wszystko to jest również w kontekście czystości. Cały powód, dla którego Paweł cytuje te teksty w rozdziale 6, polega na wezwaniu czytelników do oddzielenia się od tych, którzy są nieczysti duchowo. Tak więc, jak powiedzieliśmy, kluczową cechą, kluczowym dowodem i kluczowym znacznikiem, że nowe przymierze zostało zrealizowane, są przemienione życie ludzi i ich czystość.

Jak czytamy w Ezechielu 36 i Jeremiaszu 31, Bóg oczyści ich z ich grzechów. Bóg oczyści ich z ich niegodziwości i bałwochwalstwa, napisze swoje prawo na ich sercach i umieści swojego ducha w ich wnętrzu. Tak więc nieuchronnie, jeśli ktoś uczestniczy w zbawieniu nowego przymierza, jeśli otrzymał Ducha Świętego nowego przymierza, nieuchronnie nie może nie żyć przemienionym życiem i nie ukazywać tego w przemienionym życiu i dążeniu do życia w czystości i świętości.

Tak więc 2 Koryntian 3 jest ważnym tekstem, który rozwija zrozumienie nowego przymierza przez Pawła. Ponownie, moglibyśmy powiedzieć wiele innych rzeczy na ten temat, ale myślę, że powiedzieliśmy wystarczająco dużo w 2 Koryntian, aby wykazać, że nowe przymierze jest fundamentalną strukturą również dla Pawła, jeśli chodzi o zrozumienie relacji Boga z Jego ludem, posiadania przez ludzi zbawienia i przemienionego życia oraz świętości i czystości, którą chce On, aby Jego lud żył, pracy i roli Ducha Świętego w ich życiu. Wszystkie te rzeczy mieszczą się w strukturze nowego przymierza, które zostało zainaugurowane w osobie Jezusa Chrystusa, a teraz Jego lud również w nim uczestniczy.

Tak więc 2 Koryntian 3 jest tekstem wyraźnym, rozdział 3 do rozdziału 6 2 Koryntian jest tekstem wyraźnym odnoszącym się do nowego przymierza. Teraz chciałbym przyrzeć się kilku ukrytym tekstom, które ponownie odnoszą się do błogosławieństw lub elementów nowego przymierza. Nawet jeśli nie używają one wyraźnie nowego przymierza lub języka nowego przymierza, z pewnością wydają się zakładać obecność i wypełnienie nowego przymierza.

Jednym z nich jest fakt, że znajdujemy Pawła odnoszącego się do formowania nowego ludu Bożego w wielu miejscach. Jednym z tekstów, który już omówiliśmy i który jest znaczący, więc nie będę ponownie czytał całej sekcji, jest Efezjan rozdział 2, wersety od 11 do 22, fragment, w którym widzieliśmy, że Paweł nawiązuje, ponownie, chociaż nie cytuje go, nawiązuje do koncepcji i tekstów, konkretnych tekstów, szczególnie z Księgi Izajasza, a te teksty w Izajaszu są w kontekście przywrócenia ludu Bożego, Izraela. Teraz Paweł nawiązuje do tych w Efezjan 2:11 do

22, gdzie z powodu śmierci Chrystusa na krzyżu przyniósł obiecany pokój, którego oczekiwał Izajasz.

Przyniósł obiecaną przywrócenie, które przewidywał Izajasz. Przyniósł obiecaną nową stworzenie i nową ludzkość przewidywaną w Izajaszu, jednocząc Żydów i pogan w jedną nową ludzkość, jedno nowe ciało i kościół. Tak więc Efezjan 2, 11 do 22 wydaje się czerpać z tekstów o przywróceniu, przywróceniu ludu Bożego, znajdując swoje wypełnienie w zjednoczeniu Żydów i pogan w jedną nową ludzkość, w jedno nowe ciało, kościół, przez Jezusa Chrystusa.

Również, podobnie jak formuła nowego przymierza i podobnie jak to, co znaleźliśmy w 2 Koryntian 3 i 6, Efezjan 2:11 do 22 osiąga punkt kulminacyjny w świątyni Boga mieszkającej ze swoim ludem. Więc nawet jeśli słowo przymierze nie jest użyte w Efezjan 2:11 do 22, z pewnością wydaje się zakładać je wraz z przywróceniem nowego ludu Bożego, co osiąga punkt kulminacyjny w przymierzu świątyni Boga mieszkającym ze swoim ludem w Efezjan 2:11 do 22, gdzie ludzie są teraz budowani, aby stać się świętą świątynią, w której Bóg mieszka ze swoim duchem. Możemy również wskazać na inne teksty, w których Paweł wyobraża sobie powstanie nowego ludu Bożego składającego się zarówno z Żydów, jak i pogan, co prawdopodobnie zakłada inaugurację i ustanowienie nowego przymierza.

Ponieważ raz jeszcze, gdy wrócisz do tekstów nowego przymierza, szczególnie Ezechiela i Jeremiasza, wszystkie one są w kontekście i zakładają przywrócenie ludu Bożego. Tak więc, jeśli lud Boży jest teraz formowany, odnawiany, tworzony i przywracany, to nowe przymierze musi zostać zainaugurowane i musi zostać ustanowione. Innym dorozumianym odniesieniem do nowego przymierza byłoby odniesienia Pawła do odpuszczenia grzechów.

Teraz, jest wiele tekstów, które moglibyśmy zacytować, ale tylko po to, aby dać ci przykład znaczenia tego tematu w całej literaturze, w rozdziale 3 i wersetach 24 i 25, cofnę się. Werset 23, wszyscy zgrzeszyliśmy i byliśmy pozbawieni chwały Bożej i wszyscy jesteśmy usprawiedliwieni darmo przez Jego łaskę przez odkupienie, które przyszło przez Jezusa Chrystusa i przedstawił Chrystusa jako ofiarę przebłagalną przez przelanie jego krwi, aby zostać przyjętym przez wiarę. Uczynił to, aby zademonstrować swoją sprawiedliwość, ponieważ w swojej cierpliwości pozostawił popełnione wcześniej grzechy bez kary.

Tak więc fakt, że śmierć Chrystusa teraz zajmuje się problemem grzechu i przynosi przebaczenie grzechów poprzez ofiarę zadośćuczynienia. Zajmiemy się tym tekstem nieco bardziej szczegółowo później, ale wyraźnie podkreślającym śmierć Chrystusa na krzyżu, zajmującym się grzechami ludzkości i wypełnieniem obietnic nowego przymierza. Bardziej wyraźnie, Galacjan rozdział 1, werset 4. Cofnę się i zacznę od wersetu 3. Łaska i pokój wam od Boga Ojca naszego i Pana Jezusa Chrystusa, który

wydał samego siebie za nasze grzechy, aby nas wyrwać z obecnego złego wieku według woli Boga i Ojca naszego.

Jemu niech będzie chwała na wieki wieków. Amen. Tak więc, pojęcie Boga dającego Chrystusa za nasze grzechy, śmierć Chrystusa na krzyżu za grzechy ludu, znowu, myślę, przyjmuje język nowego przymierza.

List do Efezjan, rozdział 1, werset 7. W Nim mamy odkupienie przez Jego krew, odpuszczenie grzechów według bogactwa Bożej łaski. Tak więc, raz jeszcze, odpuszczenie grzechów jest związane ze śmiercią Jezusa i Jego krwią jako wypełnieniem obietnic związanych z nowym przymierzem. Tak więc jestem przekonany, że kiedy Paweł odnosi się do odpuszczenia grzechów w swoim liście lub inni pisarze Nowego Testamentu w swoich listach, to leży u podstaw tego założenie inauguracji i ustanowienia nowego przymierza, które obiecuje odpuszczenie i oczyszczenie grzechów.

Innym ukrytym tekstem, o którym już wspomniałem parę razy, ale który jest bardzo znaczący, zwłaszcza w świetle rozważań Pawła w 2 Liście do Koryntian 3, jest obecność Ducha Świętego. Dar Ducha Świętego dla ludzi, jak już powiedziałem, nie jest doktryną kościelną ani doktryną chrześcijańską, którą autorzy Nowego Testamentu wymyślają lub postanawiają nagle podkreślić lub otrzymać jakieś nowe objawienie, które jest teraz ważne. Ale obietnica i dar Ducha Świętego dla ludu Bożego i dla kościoła to nic innego, jak wypełnienie nowego przymierza.

Jasne jest, że w 2 Liście do Koryntian widzimy, że Paweł łączy obiecanego Ducha Świętego z nowym przymierzem. Ale inne teksty w całym Nowym Testamencie również mogłyby być użyte, aby to zademonstrować. Na przykład w Rzymian 8 nie przeczytam całego fragmentu, ale jeśli przejrysz go pobieżnie, zauważ, ile razy jest tam odniesień do Ducha Świętego.

Pozwólcie mi przeczytać wersety 5 i 6 z Rzymian 8. Ci, którzy żyją według ciała, mają umysły nastawione na to, czego pragnie ciało, ale ci, którzy żyją według Ducha, mają umysły nastawione na to, czego pragnie Duch. Umysł rządzony przez ciało to śmierć, ale umysł rządzony przez Ducha to życie i pokój. W tym tekście interesujące jest również powiązanie między Duchem dającym życie, które jest tym samym powiązaniem, które znajdujesz u Pawła w 2 Koryntian 3, gdzie wyraźnie nawiązuje do realiów nowego przymierza.

1 Koryntian 12, nie będę tego czytał, ale dobrze znane dary Ducha. Galacjan 5, 16-18 i 22-25, dobrze znany owoc Ducha. Również Efezjan 1:13-14, i wy również zostaliście włączeni w Chrystusa, gdy usłyszeliście orędzie prawdy, ewangelię waszego zbawienia, gdy uwierzyliście, zostaliście naznaczeni w Nim pieczęcią, którą jest obiecany Duch Święty, który jest zadatkiem gwarantującym nasze dziedzictwo aż do odkupienia tych, którzy są własnością Boga, ku chwale Jego chwały.

Więc nawet w tym języku o zapieczętowaniu Duchem Świętym, zwróć uwagę na niektóre z różnych metafor użytych w 1 Koryntian 12, chrzest Duchem Świętym, owoc Ducha, a teraz zapieczętowanie Ducha. Ale wszystkie te teksty, myślę, zakładają i wracają do obietnicy nowego przymierza. Dzieje Apostolskie rozdział 2, gdzie Piotr faktycznie cytuje Joela rozdział 2, jest również w kontekście nowego przymierza, wylanie Ducha na lud Boży, zgodnie z tym, co można znaleźć w Ezechielu 36.

Dzieje Apostolskie rozdział 2 byłby również tekstem nowego przymierza, wypełnieniem nowego przymierza przez Boga wylanego na swój lud Ducha. Teraz, później, poświęćmy sesję na dokładniejsze przyjrzenie się Duchowi Świętemu zarówno w Starym, jak i Nowym Testamencie, ale w tym momencie wystarczy powiedzieć, że odniesienia w całym Nowym Testamencie do Ducha Świętego i jego różnych ról i manifestacji itp. prawdopodobnie wszystkie wracają i zakładają, przynajmniej zakładają, wypełnienie nowego przymierza. Tak więc, co jest ważne w tym, to to, że wszystkie błogosławieństwa zbawienia, których doświadczamy, są wynikiem nowego przymierza zainaugurowanego przez śmierć i zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa.

Wiem, że już to mówiłem, ale nie mogę tego wystarczająco podkreślić. Ponownie, często mamy tendencję do myślenia o niektórych z tych rzeczy jako o rzeczywistościach Nowego Testamentu lub rzeczywistościach kościelnych lub chrześcijańskich, zbawieniu, odkupieniu, niektórych z tego języka, który już przeczytaliśmy w listach Pawła, otrzymaniu Ducha Świętego, usprawiedliwieniu itp., wszystkich tych rzeczach, które często umieszczamy w kategorii doświadczenia chrześcijanina, musimy uznać, że wszystkich tych błogosławieństw nie doświadczamy poza inauguracją i wypełnieniem nowego przymierza przez śmierć i zmartwychwstanie osoby Jezusa Chrystusa. Teraz, aby wyjść poza listy Pawła, aby zademonstrować nowe przymierze, znaczenie nowego przymierza i rolę, jaką nowe przymierze odgrywa w pozostałych listach, które zakładają lub wyraźnie odnoszą się do inauguracji nowego przymierza z Księgi Jeremiasza, szczególnie Jeremiasza 31 i Ezechiela rozdział 36.

Jednym z tekstów, nad którym nie chcę poświęcać zbyt wiele czasu, ponieważ przeczytaliśmy go już w kontekście starego przymierza, jest List do Hebrajczyków, rozdział 8, wersety od 7 do 13. W rozdziale 8, wersetach od 7 do 13, autor Listu do Hebrajczyków wyraźnie cytuje Jeremiasza, rozdział 31, wersety od 31 do 34. Tak więc, w przeciwieństwie do Pawła, który nawiązuje do tego w rozdziale 3 Drugiego Listu do Koryntian, autor Listu do Hebrajczyków cytuje Jeremiasza, rozdział 31, werset od 31 do 34 w całości.

Autor robi to, aby wykazać niewystarczalność starego przymierza i ustanowić potrzebę nowego przymierza. Powiedzieliśmy już, że problem ze starym przymierzem nie polegał na tym, że było złe, niegodziwe lub grzeszne, ani że było planem, który

Bóg zainauguował, ale że się nie powiodło, więc przeszedł do planu B. Jednak problemem ze starym przymierzem był bunt i grzeszność Izraela. Stare przymierze nie miało w sobie wewnętrznego mechanizmu, aby ostatecznie poradzić sobie z buntem i grzechem ludu Bożego i je przewyciężyć.

Dlatego w Księdze Jeremiasza 31 znajdujemy, że autor przewiduje i prorokuje dzień, w którym Bóg ustanowi nowe przymierze, w którym ponownie umieści swoje prawo, zapisze swoje prawo w ich sercach i umożliwi im jego przestrzeganie. Autor Listu do Hebrajczyków jest przekonany, że Jezus Chrystus zainauguował teraz nowe przymierze. Zauważ, że w całej Księdze Hebrajczyków, szczególnie gdy czytasz rozdziały od 9 do 10 Listu do Hebrajczyków, niektórzy uważają, że rozdziały od 8 do 10 są w pewnym sensie centralną częścią Listu do Hebrajczyków.

Ale kiedy czytasz te rozdziały, zauważasz, że nowe przymierze jest powiązane z przybytkiem i świątynią, ofiarą i kapłaństwem. Tak więc, argumentem autora jest, że jeśli nastąpi zmiana w jednym z nich, musi nastąpić zmiana we wszystkich. Tak więc, jeśli nastąpiło zainauguowanie nowego przymierza, musi być nowa świątynia przybytku, musi być nowa ofiara, musi być nowe kapłaństwo.

Autor twierdzi, że Jezus Chrystus wypełnił wszystkie te elementy jako część ustanowienia i inauguracji nowego przymierza zbawienia, które Chrystus teraz przynosi. Więc jest więcej, co moglibyśmy powiedzieć na ten temat, ale przyjrzelśmy się Hebrajczykom w związku z wieloma innymi tematami. Chcę przejść dalej i omówić dwa inne, często nazywane listami ogólnymi.

Następnie zakończymy Księgą Objawienia i przyjrzymy się kilku odniesieniom do języka przymierza i nowego przymierza, szczególnie odniesieniom do dopełnienia nowego przymierza. Ale jedno możliwe odniesienie jest dla mnie intrygujące, i podkreśliłbym możliwe odniesienie do nowego przymierza, znajduje się w drugim Piotrze w rozdziale pierwszym. Tę obserwację zawdzięczam ponownie Scottowi Hafemanowi w jego artykule o przymierzach w zbiorze esejów zatytułowanym Central Themes in Biblical Theology.

W 2 Piotra 1, zaczynając od wersetu trzeciego, czytamy: Jego Boska moc obdarowała nas wszystkim, czego potrzebujemy do pobożnego życia przez poznanie tego, który nas powołał przez swoją chwałę i dobroć. Przez nie dał nam swoje najwspanialsze i najdroższe obietnice, abyście przez nie stali się uczestnikami Boskiej natury, uniknąwszy skażenia, jakie na tym świecie powoduje złe pożądliwości. Dlatego dołóżcie wszelkich starań, aby do waszej wiary dodać dobroć, do dobroci poznanie, do poznania powściągliwość, do powściągliwości wytrwałość, do wytrwałości pobożność, do pobożności wzajemne uczucie, a do wzajemnego uczucia miłość.

Jeśli posiadacie te cechy w coraz większym stopniu, uchronią was one od bycia nieskutecznymi i nieproduktywnymi w waszej wiedzy o naszym Panu Jezusie

Chrystusie. Lecz ktokolwiek ich nie posiada, jest krótkowzroczny i ślepy, zapominając, że został oczyszczony ze swoich przeszłych grzechów. Dlatego, moi bracia i siostry, dokładajcie wszelkich starań, aby potwierdzić wasze powołanie i wybranie.

Bo jeśli będziecie to czynić, nigdy się nie potkniecie i otrzymacie bogate powitanie w wiecznym królestwie naszego Pana i Zbawiciela Jezusa Chrystusa. Teraz jest tam wiele i nie chcę po raz kolejny wchodzić w szczegóły, co niektóre z tych słów i rzeczy oznaczają, ale na co Hafez zwrócił uwagę, to to, że najwyraźniej ta sekcja odzwierciedla strukturę przymierza. Wersety trzeci i czwarty są prologiem do ustanowienia tego, co Bóg uczynił dla swojego ludu.

To jest część przymierza, zaopatrzenie Boga dla Jego ludu. Tak więc Bóg dał nam wszystko, czego potrzebujemy do pobożnego życia. Dał nam swoje wielkie i cenne obietnice, abyście przez nie mogli uczestniczyć w boskiej naturze, uniknąwszy skażenia świata.

Tak więc pierwsze wersety, trzy i cztery, byłyby prologiem przymierza lub ustanowieniem tego, co Bóg uczynił, Jego postanowień dla Jego ludu. Następnie, postanowienia przymierza znajdują się w wersetach od piątego do siódmego. Z tego powodu dokładajcie wszelkich starań, aby dodać te rzeczy do waszej wiary i ostatecznie dodać pobożności.

Jeśli je posiadasz, uchronisz się przed byciem nieskutecznym. Następnie, w końcu, wersety od ósmego do jedenastego będą obietnicami i przekleństwami przymierza. Tak więc, werset ósmy, jeśli robisz te rzeczy, zasadniczo jeśli ich nie robisz, będziesz nieskuteczny, będziesz krótkowzroczny i ślepy i zapomnisz, że zostałeś oczyszczony ze swoich grzechów.

Ale jeśli to zrobisz, nigdy się nie potkniesz i zostaniesz życzliwie przyjęty. Więc jest to możliwe, i nie chcę się kłócić, czy tak jest, czy nie, ale jest możliwe, że Hafeman wyizolował lub zidentyfikował strukturę przymierza, w tym przypadku odnosząc się do nowego przymierza, za 2 Piotra rozdział 1 wersety 3 do 11. Innym tekstem, który moim zdaniem demonstruje realia nowego przymierza, jest cała księga 1 Jana.

Jednak raz jeszcze, 1 Jana nie odnosi się wprost do nowego przymierza ani nie cytuje ani nie nawiązuje do Jeremiasza 31 lub Ezechiela 36 lub 37, o ile wiem. Wiele koncepcji, do których odnosi się Jan, wydaje się ponownie zakładać i wychodzić wprost z obietnic nowego przymierza z Jeremiasza 31 oraz wersetów 36 i 37. Na przykład, powtarzające się podkreślanie przez Jana odpuszczenia grzechów w całej jego księdze, najbardziej znanym jest 1 Jana 1 werset 9, gdzie mówi, że jeśli wyznajemy nasze grzechy, On jest wierny i sprawiedliwy i odpuści nam nasze grzechy i oczyści nas od wszelkiej nieprawości.

Tak więc język przebaczenia grzechów, oczyszczania nas lub oczyszczania nas wydaje się odzwierciedlać, przynajmniej odzwierciedlać lub zakładać, język nowego przymierza z Jeremiasza rozdział 31, Ezechiela 36. W pierwszym Jana 2 i wersecie 2, jest on naszą ofiarą przebłagalną za nasze grzechy, nie tylko za nasze grzechy, ale także za grzechy całego świata. Tak więc, są inne teksty, do których prawdopodobnie moglibyśmy się odwołać w celu przebaczenia grzechów w Jana, ale podaję tylko te reprezentatywne.

Duch Święty, obecność i działanie Ducha Świętego w życiu ludzi w całym 1 Jana, rozdział 3, 1 Jana rozdział 3 i wersecie 24, ten, kto przestrzega przykazań Bożych, mieszka w Nim, a On w nich, i tak wiemy, że On mieszka w nas. Wiemy to przez Ducha Świętego, którego nam dał, lub dosłownie przez Ducha, ale przez Ducha, którego nam dał.

W rozdziale 4 i wersecie 13 tego samego tekstu, 4:13, w ten sposób poznajemy, że żyjemy w Nim, a On w nas; dał nam swego Ducha. Tak więc, zauważ raz jeszcze dawanie daru Ducha, wylewanie Ducha na lud Boży w 1 Jana, co jest powiązane z ich przemianą i sposobem, w jaki żyją, jako demonstracja, że rzeczywistość Ducha w ich życiu wydaje mi się odzwierciedlać nowe rzeczywistości przymierza ze Starego Testamentu. Następnie jest także język nowego narodzenia w całym 1 Jana.

Na przykład w rozdziale 3 i wersecie 9, nikt, kto narodził się z Boga, nie będzie nadal grzeszył, ponieważ nasienie Boże pozostaje w nich. Nie mogą dalej grzeszyć, ponieważ narodził się z Boga. Wersecie 10: tak poznajemy dzieci Boże i dzieci diabła.

Każdy, kto nie postępuje sprawiedliwie, nie jest dzieckiem Bożym, ani ten, kto nie miłuje swego brata i siostry. Rozdział 4 i wersecie 7, Umiłowani, miłujmy się wzajemnie, ponieważ miłość jest z Boga. Każdy, kto miłuje, narodził się z Boga.

W rozdziale 5 i wersecie 1, każdy, kto wierzy, że Jezus jest Chrystusem, narodził się z Boga. I każdy, kto miłuje Ojca, miłuje też swoje dziecko. Wersecie 4 rozdziału 5, ponieważ każdy, kto narodził się z Boga, zwycięża świat.

W rozdziale 5 i wersecie 18 wiemy, że ktokolwiek narodził się z Boga nie kontynuuje grzechu. Ten, który narodził się z Boga, chroni ich, a zły nie może ich skrzywdzić, odniesienie do Chrystusa. Ale zwróć uwagę na odniesienia do narodzenia, odrodzenia lub narodzenia, być może odzwierciedlające coś podobnego do tego, co znajdujemy w rozdziale 3 Ewangelii Jana i dialogu Jezusa z Nikodemem.

Ta idea nowego narodzenia lub odrodzenia nawiązuje w szczególności do rozdziału 36 Księgi Ezechiela i obietnic nowego przymierza. Tak więc 1 List Jana, bez konkretnego wspomnienia o nowym przymierzu, zawiera szereg błogosławieństw związanych z nowym przymierzem, które są zainaugurowane lub które są obecne z

powodu zainauguowania nowego przymierza. Odpuszczenie grzechów, dar Ducha Świętego, nowe narodzenie i odrodzenie.

To prowadzi nas do ostatniej księgi Nowego Testamentu, czyli Księgi Objawienia. Księga Objawienia zawiera również szereg tekstów, które demonstrują realia nowego przymierza, zarówno w jego już zmanifestowanym, jak i jeszcze nieujawnionym. Na przykład w rozdziale 1 i wersetach 5 i 6, tuż na początku księgi, a ten tekst jest ważny również z innego powodu, o którym przekonamy się później, gdy omówimy kilka innych tematów, ale zaczynając od wersetu 5, cofnę się i przeczytam werset 4. Jest to część wprowadzenia Jana do księgi, ponieważ ujmuje ją jako list.

Jan do siedmiu kościołów w prowincji Azji, łaska i pokój wam od tego, który jest, który był i który ma przyjść, i od siedmiu duchów przed tronem, i od Jezusa Chrystusa, który jest wiernym świadkiem, pierworodnym z umarłych, władcą królów ziemi, temu, który nas miłuje i który uwolnił nas od naszych grzechów swoją krwią i uczynił nas królestwem kapłanów. Tak więc nawet księga Objawienia zaczyna się od tego obrazu krwi Jezusa Chrystusa, uwalniającej jego lud od grzechów, aby stać się nowym ludem, królestwem kapłanów. Tak więc, zauważ tę ideę przywracania i tworzenia nowego ludu w oparciu o fakt, że przez krew Chrystusa uwolnił ich od grzechów.

On przebaczył im ich grzechy poprzez swoją ofiarną śmierć. Wszystko to wydaje się zakładać i przypominać inaugurację ustanowienia nowego przymierza. Ponadto w rozdziale 5 i wersecie 9 widzimy dokładnie ten sam lub bardzo podobny język w rozdziale 5 i wersecie 9, a oni śpiewali nową pieśń mówiąc, jesteś godzien, odnosząc się do baranka, Jezusa Chrystusa, jesteś godzien wziąć zwój i otworzyć jego pieczęcie, ponieważ zostałeś zabity i swoją krwią kupiłeś dla Boga ludzi z każdego plemienia, języka, ludu i narodu.

Tak więc raz jeszcze, ta idea kupowania ludzi krwią Chrystusa, krwią Chrystusa, znowu, to co inauguruje nowe przymierze i teraz tworzy nowy lud, ale międzynarodowy lud, lud złożony z każdego plemienia i języka i języka, itd. I potem jeszcze jeden, zanim spojrzymy bardzo, bardzo szybko na tekst, który już omówiliśmy w związku z kilkoma innymi tematami, kilka innych tekstów, które wyraźnie wydają się być w kontekście przymierza i być może umieszczają całą księgę objawienia w kontekście przymierza, to rozdział 1 i werset 3, a następnie 22 wersety 18 i 19. Rozdział 1 i werset 3 mówią, błogosławiony ten, który czyta słowa tego proroctwa, i błogosławieni ci, którzy go słuchają i biorą sobie do serca to, co jest w nim napisane.

Albo dosłownie, ci, którzy przestrzegają tego, co jest w nim napisane. Tak więc, jest błogosławieństwo dla tego, kto czyta i słucha słowa, ale szczególnie dla tych, którzy je znają, nie tylko czytając i słuchając, ale przestrzegając go i posłuszni. Tak więc, jest błogosławieństwo dla tych, którzy przestrzegają tego, co znajduje się w księdze Objawienia.

Teraz, co jest intrygujące, gdy przejdziesz do samego końca Księgi Objawienia w rozdziale 22, są dwa interesujące wersety, które często, moim zdaniem, są trochę źle rozumiane. A mianowicie, ostrzegam każdego, kto słucha słów proroctwa zwoju. Zauważ podobieństwo do wersetu 3 rozdziału 1, błogosławiony, kto słucha słów tego proroctwa.

Teraz ostrzegam każdego, kto słucha słów proroctwa zwoju. Jeśli ktoś do nich doda, Bóg doda tej osobie plagi opisane w tej księdze. A jeśli ktoś odejmie z zwoju tego proroctwa, Bóg odejmie od tej osoby wszelki udział w Drzewie Życia i w Mieście Świętym, które są opisane w zwoju.

Cóż zatem jest znaczącego w języku dodawania i odejmowania? Zazwyczaj cytujemy te wersety w kontekście, że nie powinno się dodawać żadnych ksiąg do Nowego Testamentu ani do Biblii, ponieważ, lub nie powinniśmy majstrować przy Księdze Objawienia, ponieważ mówi ona, aby nie dodawać ani nie odejmować. Chcę jednak poczynić dwie uwagi na temat tych wersetów. Po pierwsze, wersety te wydają się być bezpośrednią aluzją do Księgi Powtórzonego Prawa.

Myślę, że chcę wersetów z Księgi Powtórzonego Prawa i rozdziału 4. Księga Powtórzonego Prawa rozdział 4, a przeczytam werset 1. Teraz, Izraelu, posłuchaj dekretów i praw, których zamierzam cię nauczyć. Tak więc, to jest w kontekście przymierza, które Bóg zawarł z Izraelem.

Słuchajcie nakazów i praw, których was nauczę. Przestrzegajcie ich, abyście żyli i weszli, i wzięli w posiadanie ziemię, którą Pan, Bóg waszych przodków, wam daje. Nie dodawajcie nic do tego, co ja wam nakazuję, i nie ujmujcie nic z tego, lecz przestrzegajcie przykazań Pana, waszego Boga, które wam dałem.

Podobny tekst znajduje się również w rozdziale 12 Księgi Powtórzonego Prawa. Ale sednem tego jest to, że jestem przekonany, że język Pawła dodawania i odejmowania sięga przymierza. Tak więc mamy czytać Objawienie 22, 18 i 19 w powiązaniu z rozdziałem 1, wersetem 3. Rozdział 1, werset 3 mówi, że jest błogosławieństwo za słuchanie i posłuszeństwo.

Ale teraz rozdziały 22:18 i 19 przypominają nam, że istnieje przekleństwo za odmowę posłuszeństwa. Myślę, że dodawanie i odejmowanie nie ma tyle wspólnego z pisaniem dodatkowych zdań lub pomijaniem ksiąg lub akapitów. Ma to związek z nieposłuszeństwem wobec słowa Bożego.

Nawet jak widzieliśmy w Księdze Powtórzonego Prawa 4, Izraelitom powiedziano, aby nie dodawali ani nie odejmowali, ale zachowywali wszystko, co jest w niej napisane. Tak więc dodawanie lub odejmowanie do Objawienia byłoby

nieprzestrzeganiem go, nieposłuszeństwem. I tak oto cała Księga Objawienia jest ujęta w nawias tej idei przymierza, błogosławieństw i przekleństw.

Błogosławiony, kto czyta, słucha i przestrzega. Teraz jest przekleństwo dla tych, którzy dodają lub odejmują, lub tych, którzy nie przestrzegają. Cała księga jest zatem w kontekście błogosławieństw i przekleństw przymierza za posłuszeństwo lub nieposłuszeństwo ostrzeżeniom zawartym w Księdze Objawienia, szczególnie poprzez bałwochwalstwo i kompromis w wierze w Jezusa Chrystusa.

Odmawiając oddania Jezusowi Chrystusowi i Bogu wyłącznego posłuszeństwa i czci, na które zasługują. Ponadto, zauważ, że rozdział 22:18 i 19, jest skierowany do tego, który słucha. Kim jest ten, który słucha? To kościoły.

Więc to nie jest skierowane do niewierzących. To nie jest skierowane do kultów i fałszywych religii. To jest skierowane do ludu Bożego.

To są ludzie przymierza Boga. A teraz biorę to pod uwagę w obliczu ustanowienia nowego przymierza. Są błogosławieństwa za posłuszeństwo słowu Bożemu, ale są też teraz przekleństwa za odmowę posłuszeństwa i nieprzestrzeganie go. Teraz w następnej sekcji, przyjrzymy się krótko dopełnionemu nowemu przymierzemu, a następnie przejdziemy do innego tematu, który jest bardzo, bardzo ściśle związany z nowymi przymierzami.

I to jest temat ludu Bożego.

To jest dr Dave Mathewson w swoim cyklu wykładów na temat teologii Nowego Testamentu. To jest sesja 11 na temat przymierza, szczególnie Nowego Przymierza.